

16 Μαΐου, 1995

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Ν. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5904).

5 Απόδειξη — Άμεσο παράπονο (*first complaint*) — Δήλωση της παρ-
πονουμένης σε αστυφύλακα στην παρουσία του κατηγορουμένου
ότι ο κατηγορούμενος την κτύπησε, μετά την πάροδο μιας ώρας
από το επεισόδιο — Ορθά δεν αντιμετωπίστηκε ως άμεσο παράπο-
νο (*first complaint*) από το πρωτόδικο Δικαστήριο.

Επίθεση που προκάλεσε πραγματική σοβαρή βλάβη κατά παράβαση των
άρθρων 243 και 29 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 — Επιβολή ποι-
νής φυλάκισης 3 μηνών με τριετή αναστολή στην πρώτη κατηγορία
και σε £80,- πρόστιμο και £61,- έξοδα στη δεύτερη κατηγορία.

10 Ο κατηγορούμενος αντιμετώπιζε κατηγορία για επίθεση που
προκάλεσε πραγματική σωματική βλάβη κατά παράβαση των αρ-
θρων 243 και 29 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

15 Το επεισόδιο συνέβηκε στις 22.10.1992 στα Λατισιά. Σύμφωνα με
τη μαρτυρία της σύζυγου του κατηγορουμένου, ο σύζυγός της τη κτύ-
πησε με τη ζώνη του και τα χέρια του και την έσπρωξε μια-δυό φορές,
όταν προσπάθησε να τον εμποδίσει να κτυπά με τον ίδιο τρόπο το γιού
τους ηλικίας 5 1/2 χρόνων. Η μαρτυρία της σύζυγου υποστηριζόταν
20 από τη μαρτυρία της μητέρας της και από ιατρική μαρτυρία. Επίσης
από τη μαρτυρία αστυφύλακα ο οποίος είπε ότι στην παρουσία του
κατηγορουμένου η σύζυγος του είπε ότι ο κατηγορούμενος κτύπησε
και το μικρό και την ίδια και ο κατηγορούμενος δεν αντέδρασε.

Ο πρωτόδικος Δικαστής καταδίκασε τον κατηγορούμενο αφού

αποδέκτηκε την μαρτυρία των μαρτύρων κατηγορίας.

Λόγοι έφεσης:

1. Τα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου δεν υποστηρίζονται από τη μαρτυρία.
2. Η ιατρική μαρτυρία είναι αντίθετη με την εκδοχή της παραπονομένης. 5
3. Το πρωτόδικο Δικαστήριο δέχτηκε ως πρώτο παράπονο (first complaint) τη δήλωση της παραπονομένης στον αστυφύλακα.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε τους λόγους της έφεσης και αποφάνθηκε ότι:

10

Το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν αντιμετώπισε την δήλωση της παραπονομένης ως άμεσο παράπονο (first complaint) για να αποδεχθεί την αλήθεια της δήλωσής της, αλλά για να εκφέρει γνώμη ως προς την αντίδραση του εφεσείοντα, όταν η παραπονομένη έκαμε τη δήλωση προς τον αστυφύλακα στην παρουσία του εφεσείοντα, ο οποίος δεν αντέδρασε με οποιοδήποτε τρόπο.

15

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος του εφεσείοντα.

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον Χαράλαμπο Ν. Χαραλάμπους ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 13 Μαΐου, 1994, από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 19986/93) στην κατηγορία 1) της επίθεσης κατά του γιού του, και, 2) της επίθεσης με αποτέλεσμα την πρόκληση πραγματικής σωματικής βλάβης κατά της συζύγου του κατά παράβαση των άρθρων 243 και 29 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκε από Ιωαννίδη, Α.Ε.Δ. σε ποινή φυλάκισης τριών μηνών με τριετή αναστολή στην πρώτη κατηγορία και σε £80,- πρόστιμο και £61,- έξοδα στη δεύτερη κατηγορία.

20

25

Α. Μάγος, για τον εφεσείοντα.

30

Γ. Παπαϊωάννου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η έφεση στρέφεται εναντίον της καταδίκης του εφεσείοντα από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας σε κατηγορία επίθεσης που προκάλεσε πραγματική σωματική βλάβη κατά παράβαση των άρθρων 5 243 και 29 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ.154.

Οι λεπτομέρειες του αδικήματος είναι ότι ο κατηγορούμενος στις 22/10/1992 στα Λατσιά της Επαρχίας Λευκωσίας, επιτέθηκε κατά της συζύγου του Αθανασίας Χαραλάμπους και της προκάλεσε πραγματική σωματική βλάβη.

10 Η μαρτυρία της συζύγου του κατηγορούμενου για το επεισόδιο είναι ότι ο κατηγορούμενος κτυπούσε με τη ζώνη του το γιο τους Νίκο, ηλικίας 5 1/2 χρόνων σε όλα τα μέρη του σώματός του και όταν εκείνη προσπάθησε να επέμβη, ο κατηγορούμενος την 15 κτύπησε με τη ζώνη και τα χέρια του και την έσπρωξε μια-δυο φορές. Η μαρτυρία της συζύγου υποστηρίζεται από τη μαρτυρία της μητέρας της, Κυριακής, η οποία επίσης είπε ότι είδε τον κατηγορούμενο που κτυπούσε το Νίκο με τη ζώνη και όταν η κόρη της πλησίασε, την κτύπησε και εκείνη με τη ζώνη.

20 Ο ιατρός Φοίβος Κωστόπουλος στη μαρτυρία του, είπε ότι εξέτασε στις 22/10/1992 την Αθανασία Χαραλάμπους, σύζυγο του κατηγορουμένου και βρήκε εκχυμώσεις στο δεξιό γλουτό. Επίσης μαρτυρία έδωσε και ο αστυφύλακας Ηρακλής Κωνσταντίνου που πήγε στη σκηνή του επεισοδίου μετά που ειδοποιήθηκε. Ο μάρτυρας είπε ότι στην παρουσία του κατηγορουμένου η σύζυγος του 25 είπε ότι ο κατηγορούμενος κτύπησε και το μικρό και την ίδια και ο κατηγορούμενος δεν είπε οτιδήποτε.

30 Ο κατηγορούμενος στη μαρτυρία του αρνήθηκε ότι κτύπησε τη γυναίκα του. Το αρνείται τούτο τόσο στην κατάθεσή του στην Αστυνομία που δόθηκε στις 6/11/1992, κάπου 15 μέρες μετά το επεισόδιο, όσο και στη μαρτυρία του. Εκ μέρους του κατηγορούμενου κλήθηκε ως μάρτυρας υπερασπίσεως η Μαρία Γερμανού. Στη μαρτυρία της είπε ότι είδε τον κατηγορούμενο που έδεχνε το μακρό και μετά πήγαινε στο σπίτι και δεν παρακολούθησε το επεισόδιο ως το τέλος.

35 Ο πρωτόδικος Δικαστής αποδέχτηκε τη μαρτυρία των μαρτύρων κατηγορίας εξ ολοκλήρου και απέρριψε τη μαρτυρία του κατηγορούμενου και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο κατηγορούμενος κτύπησε την παραπονούμενη και της προκάλεσε πραγματική σωματική βλάβη, ήτοι εκχυμώσεις στο δεξιό γλουτό. Ο πρωτόδικος Δικαστής χαρακτηριστικά είπε: "Πιστεύω και βρίσκω ότι οι μάρτυρες κατη-

γορίας είπαν την αλήθεια, η δε μαρτυρία της παραπονούμενης ενισχύεται τόσο από τη μαρτυρία της μητέρας της όσο και από τον Αστυφ. Κωνσταντίνου, στον οποίο η παραπονούμενη έκαμε άμεσο παράπονο, στην παρουσία μάλιστα και του κατηγορούμενου, ο οποίος δεν διαμαρτυρήθηκε καθόλου. Επίσης, ενισχύεται η μαρτυρία της παραπονούμενης από τη σωματική βλάβη που βρήκε ο γιατρός Κωστόπουλος, δηλαδή εκχυμώσεις στον δεξιό γλουτό.” 5

Οι βασικοί λόγοι εφέσεως είναι ότι τα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου δεν υποστηρίζονται από τη μαρτυρία και ότι η ιατρική μαρτυρία είναι αντίθετη με την εκδοχή της παραπονούμενης. Επίσης, το πρωτόδικο Δικαστήριο δέχτηκε ως πρώτο παράπονο (first complaint) τη δήλωση της παραπονούμενης στον αστυφύλακα μετά που πέρασε περίπου μία ώρα από το επεισόδιο και ενώ η παραπονούμενη είχε την ευκαιρία να το αναφέρει στην Αστυνομία όταν την κάλεσε μέσω τηλεφώνου να έλθει στη σπηνή του επεισοδίου. 10 15

Ο λόγος εφέσεως ότι τα ευρήματα δεν υποστηρίζονται από τη μαρτυρία, δεν ευσταθεί. Υπήρξε μαρτυρία ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου από την παραπονούμενη και τη μητέρα της την οποία ο πρωτόδικος Δικαστής αποδέχτηκε, ότι ο κατηγορούμενος κτύπησε την παραπονούμενη με τη ζώνη του και τα χέρια του. 20

Ο δεύτερος λόγος έφεσης ότι η ιατρική μαρτυρία είναι αντίθετη με την εκδοχή της παραπονούμενης, δεν μπορεί να ευσταθήσει. Ο γιατρός στη μαρτυρία του κατέθεσε ότι οι εκχυμώσεις στο δεξιό γλουτό της παραπονούμενης προκλήθηκαν από κτύπημα. Η μαρτυρία αυτή όχι μόνο δεν είναι αντίθετη με την εκδοχή της παραπονούμενης, αλλά υποστηρίζει την εκδοχή της ότι την κτύπησε ο συζυγός της. 25

Τέλος, η εισήγηση του συνήγορου του κατηγορούμενου ότι το Δικαστήριο δέχτηκε ως άμεσο παράπονο τη δήλωση της παραπονούμενης προς τον αστυφύλακα δεν ευσταθεί, καθότι το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν αντιμετώπισε τη δήλωση της παραπονούμενης ως άμεσο παράπονο (first complaint) για να αποδεχθεί την αλήθεια της δηλώσεώς της, αλλά για να εκφέρει γνώμη ως προς την αντίδραση του εφεσείοντα όταν η παραπονούμενη έκανε τη δήλωση προς τον αστυφύλακα στην παρουσία του εφεσείοντα, ο οποίος δεν αντέδρασε καθ' οιονδήποτε τρόπο. 30 35

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η έφεση αποτυγχάνει και απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος του εφεσείοντα.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.